

FARSKÝ LIST

2. september - 8. september 2024, číslo 564

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

To pochopenie a porozumenie: Sme veční!

=====

Zem nebola, je a nebude. Svet a jeho veci prichádzajú a odchádzajú. Všetko je len závan. Ale my sme veční. náš pobyt v tomto svete je len zábleskom, drobnou epizódkou. Raz skončí a tento koniec sám osebe nič neznamená. Je úplne jedno kedy a ako nastane. Nie je to nič dramatickejšie, než keď vo svete človek vstane prejde z jednej izby do druhej a nepocítiť to ako žiadnu drámu či dokonca tragédiu.

Sme veční. Nesmrteľní (lebo existuje len jediná forma smrti, a tou nie je koniec existencie, ale hriech a opustenie Života, Boha, odchod zo sveta bez toho, aby sme mali kam ísť, a zostať stratení). Toto určuje všetko, čím sme. Uvedomenie si toho je pravda, časť Pravdy, ktorá oslobodzuje. Preto na zemi sme len "cudzinci a pútnici" - ako by sme mohli byť doma v niečom tak krátkom a pomíňavom, ako je svet, Zem, Vesmír?

Boh je Láska, je Otec a my sme veční a v samej podstate nesmrteľní, presahujúci Vesmír a svet, pretože sme Jeho deti, stvorení ako Jeho deti a od krstu (a vierou a obrátením) sme túto skutočnosť aj sami prijali. Toto sú dve veci, ktoré raz a navždy menia náš život, podstatne a zásadne. A z nich sa potom odvíja aj všetko ostatné: apatheia a atharaxia, odpustenie a milosrdenstvo, čistota svätosti, krása dokonalosti, dobro lásky, rozkoš jednoty. Čiže Nebo.

Prečo nám mäso obetované modlám už nevaďí...

=====

Zákon je pre zlých a bezbožných ľudí.

Synovia už ho nepotrebujú.

Mäso obetované modlám pohoršuje slabých ľudí. Silní a dospelí sú už nad tým, žijú v inom svete, na inej úrovni, kde na podobných taľafatkách nezáleží.

Farizeji a zákonníci preciedzajú komára vonkajších pravidiel a úkonov. Skutoční učeníci Boha ale chápu podstatu a zmysel všetkého.

Alebo agrafa "O práci v sobotu" ... kde jedna a tá istá vec môže byť dôvodom blahoslavenstva i prekliata - v závislosti od toho, či dotýčny už vie alebo ešte nevie, čo vlastne robí.

Tento rozdiel medzi malými, nechápavými a slabými "dospelákmi" a medzi už veľkými, rozumnými a silnými mužmi a ženami, ktorí dorástli do detí Boha, sa tiahne celým Novým Zákonom. A tento prechod od sluhov k synom je podstatou Evanjelia aj kresťanstva.

Protestantizmus do veľkej miery skončil práve ako takéto zákonníctvo a farizejstvo. Čo neznamená, že tak v praxi nežije bratu najmenej 90% katolíkov!

Musíme pochopiť a porozumieť, kto je Boh, čo je Nebo, kto sme my. A aký je zmysel a obsah tohto všetkého. A uveriť tomu, odvážiť sa prijať to.

Je to akoby prechod od prostej jednoduchosti hriešnika cez horu Zákona a prikázaní a pravidiel až k prostej jednoduchosti, ale už syna, k osvieteniu a

porozumeniu kresťana, kde všetko je opäť
prosté, jednoduché, prirodzené...

Čím je vo svete malé dieťa, ktoré veci ešte
nechápe a žije vo svete príkazov a pravidiel,
tým je pre Kráľovstvo "dospelák", žijúci ešte
len vonkajšom Zákon, vnútorné ale
nepremený a nezrelý a ešte bez
pochopenia a porozumenia Božieho sveta. A
tak ako vo svete dieťa rastie smerom k
dospelosti, vo svete ducha takýto
"dospelák" rastie a dorastá do pochopenia a
následne jednoduchosti a prostoty dieťaťa
Boha. Je to na pohľad akoby opačný pohyb,
ktorého cieľom je človek s myslou a umom
dospelého človeka a dušou a srdcom
radostného dieťaťa.

Kresťanstvo skutočne začína za hranicou
pravidiel príkazov a vonkajškivosti vôbec.
Kristus "zrušil zákon prikázaní, spočívajúci v
nariadeniach" (Ef 2, 15). "No kým neprišla
viera, boli sme zajatci pod dozorom zákona
pre tú vieru, ktorá sa mala zjaviť. A tak bol
zákon naším vychovávateľom pre Krista, aby
sme boli ospravedlnení z viery. Ale keď
prišla viera, už nepodliehame
vychovávateľovi. Veď skrze vieru v Kristovi
Ježišovi ste všetci Božími synmi. Lebo všetci,
čo ste pokrstení v Kristovi, Krista ste si
obliekli." (Gal 3, 23-27).

A znova je to ako v tej agrafe o práci v
sobotu. Je to o živote bez zákona. Ak niekto
už dozrel do dieťaťa Boha a takto žije vo
viere, je blahoslavený. Ale ak niekto žije
rovnako ale bez tohto dozretia a bez viery, je
"prekliaty a priestupník zákona".

"Lebo niekto robí rozdiel medzi dňom a
dňom, iný nerozlišuje dni; len nech je každý
úplne presvedčený o svojom. Kto zachováva
deň, zachováva ho kvôli Pánovi; kto je, je
kvôli Pánovi, veď vzdáva vďaky Bohu; a kto
neje, neje kvôli Pánovi a vzdáva vďaky Bohu.
Nik z nás totiž nežije pre seba a nik pre seba

neumiera; lebo či žijeme, žijeme Pánovi, či
umierame, umierame Pánovi. Či teda žijeme
alebo umierame, patríme Pánovi. Ale kto je,
hoci má pochybnosti, je odsúdený, lebo to
nebolo z viery; a všetko, čo nie je z viery, je
hriech." (Rim 14, 23.5-8)

Kde končí Zákon, začína oboje, kresťanstvo
aj bezbožnosť, a ľahko si možno jedno s
druhým spliešť. To čo ich odlišuje, je aj
navonok ovocie Ducha, "láska, radosť,
pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota,
vernosť, miernosť, zdržanlivosť" (Gal 5, 22-
23) - a Boží Pokoj hesychie v Duchu Svätom
vnútri.

Jednoducho, ak žiješ bez Zákona, lebo si
skrze Krista Božie dieťa plné Ducha v Otcovi,
si blahoslavený. Ale ak žiješ bez Zákona ale
aj bez Boha (hoci v Neho aj veríš), si hriešnik
a bezbožník.

Kto nežije vnútri, musí sa riadiť vonkajším
zákonom, kým nedospeje. Kto už dospel a
žije vnútri, nepotrebuje vonkajší zákon a
jeho pravidlá. Je slobodný.

"Túto slobodu nám vydobyl Kristus. Stojte
teda pevne a nedávajte sa znova zapliahnúť
do jarma otroctva." (Gal 5, 1)

"V láske niet strachu, a dokonalá láska
vyháňa strach, lebo strach má v sebe trest, a
kto sa bojí, nie je dokonalý v láske." (1Jn 4,
18)

Sluha žije svoj život a popri ňom dodržiava
pravidlá. Bez nich by prestal byť sluhom. Syn
žije život a nepotrebuje pre to žiadne
pravidlá, pretože synom je, pretože to žije -
a na tom, či sa to navonok prejaví tým, že
"robí rozdiel medzi dňom a dňom, alebo
nerozlišuje dni," už pramálo záleží.

Nepotrebuje vonkajšie pravidlá a vonkajšiu
poslušnosť ten, kto sa tým stal, kto je synom
Boha, kto už je v Bohu ako sám Otec. Tak to
vidíme aj na Ježišovi a na Jeho slobode -
ktorá sa však sluhom javila ako porušovanie

pravidiel a príkazov sluhovského Zákona a tak to aj oboje jasnozrivo spojili, keď sa "usilovali zabiť ho, lebo nielenže porušoval sobotu, ale aj Boha nazýval svojím Otcom a robil sa rovným Bohu" (Jn 5, 18).

Ale medzi slobodou syna a bezbožnosťou sluha bez zákona je navonok len veľmi tenká čiara! Ľahko sa môže stať, že lenivý sluha opustí príkazy zákona a bude si nahovárať, že ich nemusí zachovávať, pretože je predsa synom - ale pritom z neho nehovorí Duch Otca, ale len jeho vlastná lenivosť, sebeckosť a žiadostivosť po svetskom spôsobe života bez toho, aby ho zákon a jeho príkazy obmedzovali! Pozor na to! Je ľahké prepadnúť pokušeniu a skrývať bezbožnosť za vykrikovanie o tom, že sme synmi a dcérami Boha: "Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: "Pane, otvor nám!" A on vám povie: "Ja neviem, odkiaľ ste!" Vtedy začnete hovoriť: "Jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil." Ale on vám povie: "Ja neviem, odkiaľ ste; odíďte od mňa všetci, čo pášete nepravosť!" (Lk 13, 25-27). Najprv teda sluha a zákon. Až potom syn a sloboda. Najprv stromček, uviazaný o tyč ako o oporu, až časom strom, ktorý žiadnu podobnú oporu nepotrebuje.

Myšlienky sa neriešia, ale opúšťajú

=====

Vskutku, všetky problémy, ktoré v sebe máme, sú dôsledkom toho, že sa utápame vo vlastných myšlienkach namiesto toho, aby sme to zastavili a prebrali sa do Skutočnosti. A myslím, že to robíme preto, že nám to prináša akýsi pocit uspokojenia a istoty, sme v tých myšlienkach ako v nejakom zámotku a máme strach vyjsť z neho von. Alebo len opustiť to biedne potešenie zotrvať v pocite krivdy, hnevu či

nejakom podobnom, v ktorom si navodzujeme vskutku zvrátený pocit akejsi zranenej či okolím neuznanej dôležitosti. Alebo v pocite neschopnosti, ktorý nás chráni pred strachom z nejakého zlyhania. A určite je toho viac. Tieto myšlienky tu nie sú na to, aby sme ich riešili, dokonca s nejakým odborníkom, ale aby sme ich opustili. No a práve v Bohu môžeme - pretože v ňom sa veci obracajú a je to prostá a iskriavá Skutočnosť, v ktorej nachádzame oboje, aj istotu, aj dôležitosť. Viera a ešte viac skúsenosť Ducha nám dávajú odvahu k takémuto prebudeniu sa. Žiadna žiadostivosť. Žiaden strach. Žiadne myšlienky. Len Skutočnosť. Len Život. Len Boh. A v tomto "len" je všetko! Spoznávame, že naozaj na ničom z toho, čo sme dovtedy v myšlienkach riešili a čo sa nám javilo ako smrteľne dôležité a čo tvorilo bezmála celý náš svet, vôbec nezáleží - a my ich môžeme pokojne odložiť a začať žiť! Ak ešte stále riešite svoje myšlienky, potom ste sa ešte vôbec k riešeniu nepriblížili. Riešenie je pochopenie, že Boh je... my sme... veci sú... všetko je, aké má byť... a v ničom nie je žiaden problém. Všetko smeruje do onoho Chardinovho "Bodu Omega". A ak problém, potom jediným sme a môžeme byť my - keď namiesto žitia v Skutočnosti sa začneme strácať v labyrinte myšlienok. Možno jediné pokušenie je, vystrašený silou, jasom a ostrosťou Skutočného, utiecť a vrátiť sa späť do toho zámotku myšlienok, svojho vnútorného sveta - ako dieťa keby sa chcelo vrátiť späť do bezpečia lona matky pred pôrodom. Mimochodom... "nečuduj sa, že som ti povedal: Musíte sa znova narodiť." (Jn 3, 7). Narodiť sa. Číže vyjsť von! Hriech je ilúzia a myšlienky jeho nástroj. Tak, ako zasa bránou do Skutočnosti je mlčanie a jeho prúde. A viera je zotrvanie v tejto dych

vyrážajúcej sile a ostrosti, v sprvu oslepujúcom jase Skutočného - až kým si nenavykneme, ako s obľubou toto slovo používal Irenej.

Sloboda, dokonalosť a láska sú v skutočnosti Jedno

=====

Sloboda, dokonalosť a láska. Tieto tri. Sú jedno v skutočnosti. Jediná supervlastnosť, hovoríme jej svätosť a je plnosťou života. Jedno bez druhého neexistuje, ani dokonalosť bez slobody a jej zdieľania v láske, ani sloboda bez dokonalosti, ktorá ju umožňuje a lásky, ktorá je prejavom tejto

slobody, ale ani láska nie je, ak chýba dokonalosť ktorá oslobodzuje od sebeckta. Dohromady sú životom Boha, Blaženej Trojice. A teda sú Nebom, stavom a životom Neba. Odohráva sa a žije tu a teraz, presne v tom, čo je a čo sa práve deje. Pretože neunikáme, nachádzame ju. A pretože ju nachádzame, nemáme potrebu unikáť, nemáme nutkanie túžiť byť niekde inde alebo žiť niečo iné. Dokonca až tak, že Apoštol píše, "mám záľubu v slabostiach, ..." (2Kor 12, 10) -pretože aj tam a v tom je tento Život prítomný a prúdi! Sila v slabosti, život v slabosti, radosť v slabosti, dokonca aj tam!

	Čičava	Komárany	Merník
Po 2.9.	<i>Svätý mučeník Mamant; prepodobný otec Ján Pôstnik, konštantínopolský patriarcha</i>		
		18.00 +Jozef Šnelcer	
Ut 3.9.	<i>Svätý hieromučeník Antim, nikomédijský biskup; prepodobný otec Teoktist</i>		
	18.00 na úmysel darcu		
St 4.9.	<i>Svätý hieromučeník Babylas, biskup veľkej Antiochie</i>		
			17.00 Tajomstvo zmierenia 18.00 +Ján, Magdaléna, Ján (r.Pavučkova) + panychýda
Št 5.9.	<i>Svätý prorok Zachariáš, otec úctyhodného Jána Predchodcu</i>		
		16.30 Tajomstvo zmierenia 18.00 +Martin (r.Ragančíková)	
Pi 6.9.	<i>Spomienka na zázrak, ktorý vykonal veľvojevodca Michal</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
	16.30 Tajomstvo zmierenia 18.00 *ZBP ruženec		
So 7.9.	<i>Predprazdenstvo Narodenia Presvätej Bohorodičky; svätý mučeník Sózont</i>		
	8.00 +Jolana Moravcová		
Ne 8.9.	Šestnásta nedeľa po Päťdesiatnici Nedeľa pred Povýšením Narodenie Presvätej Bohorodičky		Myrovanie
	9.15 *za farnosť	11.00	7.30

Úmysel modlíby: za mier na Ukrajine a vo svete.

Je potrebné nahlásiť deti na prípravu na Prvú svätú spoveď.

Budúcu nedeľu bude požehnanie detí a školských tašiek.